

המבקש:

[REDACTED]

ע"י ב"כ עוה"ד [REDACTED]

רחוב [REDACTED],

[REDACTED]

- נגד -

הנתבע:

[REDACTED]

ע"י ב"כ עוה"ד [REDACTED]

רחוב [REDACTED]

[REDACTED]

החלטה בבקשה לדיון נוסף

מבוא

1. פסק הבוררות בתיק זה ניתן ביום 20.6.18 ע"י הבורר עו"ד [REDACTED] (להלן: "פסק הבוררות"). בפסק הבוררות נדונה תביעת המבקש כנגד המשיב, לקבלת סכומים המגיעים לו לטענתו מתוקף הסכם הייצוג שביניהם. התביעה נדחתה, תוך שהבורר קובע כי עקב העדר פרטים חיוניים (רכיב עמלת המייצג) אין תוקף למסמך שנערך בין הצדדים.
2. המבקש הגיש בקשה לקיום דיון נוסף בפסק הבוררות. המשיב וההתאחדות לכדורגל הגיבו לבקשה והמבקש השיב לתגובת המשיב. יצויין שההתאחדות לכדורגל הסתפקה בהתייחסות כללית וממעוף הציפור לסוגיית התנאים לקיום דיון נוסף, מבלי להתייחס לשאלת התקיימותם במקרה שלפנינו.
3. טענתו העיקרית של המבקש הינה שהתוצאה בפסק הבוררות הפוכה לתוצאת פסק בוררות קודם של אותו בורר – בו התקבלה תוצאה הפוכה, בעוד חלק ניכר מהקביעות בפסק הבוררות הינם בבחינת "העתק הדבק" של קביעות הבורר בפסק הבוררות הקודם. לגישת המבקש, הסתירה שבין שני פסקי הבוררות מצדיקה קיום נוסף בפסק הבוררות.

מהותו של דיון נוסף בפסק בוררות של המוסד לבוררות וגישור והתנאים לקיומו

4. קיום דיון נוסף בפסק בוררות הינו אחת מחידושים שהותקנו בתיקון המקיף של תקנון המוסד לבוררות (כשמו לפני התיקון), שאושר בישיבת הנהלת ההתאחדות לכדורגל מיום 15.3.17. סעיף 8 לתקנון המוסד לבוררות וגישור – אשר חל על תביעות שהוגשו לאחר יום 1.7.18 – קובע כדלקמן:

1 בכפוף לתשלום אגרת בקשה בסכום שייקבע על ידי המזכירות, רשאי כל
 2 בעל דין להגיש בקשה ליו"ר המוסד לקיים דיון נוסף.
 3 סבר יו"ר המוסד לבוררות וגישור כי החלטת בורר עומדת בסתירה לפסיקה
 4 ו/או החלטה קודמת שניתנה במוסד לבוררות וגישור, או שמפאת
 5 חשיבותה, קשיותה או חידושה של הפסיקה ו/או ההחלטה שנפסקה בעניין,
 6 יש, לדעתו, מקום לדיון נוסף, רשאי הוא להיענות לבקשה כאמור.
 7 החליט יו"ר המוסד על קיומו של דיון נוסף כאמור, ימנה נשיא בית הדין
 8 העליון הרכב של שלושה בוררים וביניהם יו"ר המוסד.

9
 10 5. סעיף 8ב דלעיל הינו הדהוד די מדוייק של סעיף 30 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-
 11 1984 (להלן: "חוק בתי המשפט"), אשר קובע כדלקמן:

12
 13 (א) ענין שפסק בו בית המשפט העליון בשלושה, רשאי הוא להחליט, עם
 14 מתן פסק דינו, שבית המשפט העליון ידון בו דיון נוסף בחמישה או
 15 יותר.

16 (ב) לא החליט בית המשפט העליון כאמור בסעיף קטן (א), רשאי כל בעל
 17 דין לבקש דיון נוסף כאמור; **נשיא בית המשפט העליון או שופט אחר**
 18 **או שופטים שיקבע לכך, רשאים להיענות לבקשה אם ההלכה**
 19 **שנפסקה בבית המשפט העליון עומדת בסתירה להלכה קודמת של**
 20 **בית המשפט העליון, או שמפאת חשיבותה, קשיותה או חידושה של**
 21 **הלכה שנפסקה בענין, יש, לדעתם, מקום לדיון נוסף.**

22 (ג) בהחלטה שניתנה לפי סעיף קטן (א) או (ב) רשאי בית המשפט או
 23 השופט לקבוע את הבעיה שתעמוד לדיון נוסף, ומשעשה כן, לא יקויים
 24 הדיון הנוסף אלא באותה בעיה.

25
 26 6. הניסוח אותו ניסוח והשם אותו שם, אך **לכאורה**, אנו עומדים בשתי מערכות שיפוטיות שונות:
 27 מערכת בתי המשפט בה קיים עקרון התקדים המחייב, כקבוע בסעיף 20(ב) לחוק יסוד:
 28 השפיטה, למול מוסד לבוררות (וגישור), בו החלטה של בורר אחד איננה מחייבת את הבוררים
 29 האחרים. **יחד עם זאת (ולכן נכתב: לכאורה)**, שכן לקביעות של בורר בסוגיה משפטית העומדת
 30 בפניו אין אומנם תוקף מחייב, אך לא בנקל יכריע בורר אחר בניגוד לקביעה כזו וינתן משקל
 31 רב להכרעה שניתנה באותה סוגיה.

32 7. זאת ועוד; בעצם הוספת ההליך של הדיון הנוסף לתקנון, הרי שקיימת הנחה – או, לכל הפחות
 33 ציפיה – ליצירת "הלכות מחייבות" שיובילו לאחידות פסיקתית. אם לא תאמר כן, לשם מה
 34 הצורך בקיום דיון נוסף, שכל עיננינו בחינת הכרעה משפטית שניתנה בנושא מסויים (מבט
 35 לאחור), מתוך כוונה שההחלטה תהווה פרשנות מחייבת של הדין (מבט לעתיד)? למותר לציין
 36 כי להכרעת שלושה בוררים בדיון נוסף אמור להיות משקל רב מאוד בהכרעות עתידיות שינתנו
 37 בנושא זה.

8. תמיכה לכך ניתן לראות בשינוי נוסף שהותקן בתיקון מיום 15.3.17: שינוי נוסח סעיף 8(א) לתקנון. מלוא משמעויותיו של תיקון סעיף זה חורגות מהנדרש להכרעה בעניינו, אך נציין כי בעקבות התיקון הרישא בה נקבע כי הבורר משוחרר מהדין המהותי נמחקה ובסיפא לסעיף נקבע: "... במקום בו הנושא איננו מוסדר בתקנונים כאמור (תקנוני ההתאחדות ונספחים – ת.ע.), יפסוק הבורר על פי הדין המהותי". משצומצמו אדני ההכרעה לפסיקה על פי הדין המהותי (באותם מקרים שיש להדרש לו), הוגבלה ממילא האפשרות להכרעות שונות. ברור כי גם בפסיקה על פי הדין המהותי ישנו ספקטרום נרחב לפרשנות הדין (וזו הסיבה לעקרון התקדים המחייב), אך עדיין המדובר על במרחב שיקול דעת מצומצם יותר מאשר במצב בו לא קיימת כפיפות לדין המהותי.
- כיוון דומה ניתן ללמוד אף משני תיקונים נוספים: מינוי יו"ר למוסד לבוררות וגישור (סעיף 1(ג) לתקנון) והקלת הדרך לפרסום החלטות הבוררים (סעיף 8(יא) לתקנון). נפנה ולא נאריך, שכן הדברים ברורים.
9. אם כן, התיקון מיום 15.3.18 מלמדנו על כוונה להגדיל את הוודאות בפסיקות המוסד לבוררות וגישור ולהידוק השורות, במובן זה שאין המדובר בבוררים שנקבצו תחת גג מינהלי אחד שלכל אחד "ניגון" משלו – אלא במערכת שיפוטית ששואפת לפסיקות אחידות, קוהרנטיות, שניתנות תוך בחינת ההשלכות הרוחב, והכל במגמה לפתח את דיני הספורט בכלל והכללים המשפטיים בענף הכדורגל בפרט.
10. מבחינה מתודית, דיון נוסף בפסק בוררות נמנה על הליכי תקיפת פסק בוררות. הליכים נוספים הינם ערעור על פסק בוררות (על פי סעיפים 21א ו-29ב לחוק הבוררות, תשכ"ח-1968) (להלן: "חוק הבוררות"), הליך ערעורי אחר שנקבע במסגרת הסכם בוררות שבין הצדדים (לרבות הסכם בוררות סטטוטורי, כדוגמת תקנון המוסד לבוררות וגישור) וכן בקשה לביטול פסק בוררות (על פי סעיף 24 לחוק הבוררות).
11. לטעמי, הבחירה בהליך של דיון נוסף – כפי שנעשה בתקנון המוסד לבוררות וגישור – ולא בהליך ערעורי, נועדה לאפשר בחינה נוספת של פסק בוררות, אך באופן מצומצם; בספקטרום האפשרויות להתערבות בתוכן הפסק (להבדיל מבקשה לביטול) נמצא הדיון הנוסף בין ערעור (לסוגיו) לבין אי-התרת כל דרך לבחינת פסק הבוררות; להבדיל מערעור – שבמסגרתו ניתן לבחון גם את הממצאים העובדתיים שנקבעו (במגבלות הידועות), הרי שבדיון נוסף נדונות הקביעות המשפטיות בלבד; ואולם בכך לא סגי, שכן אנו מכירים אפשרות של ערעור בשאלות משפטיות בלבד (וסעיף 29ב לחוק הבוררות אף מצמצם ומאפשר לעשות כן – ברשות בית המשפט - רק אם מדובר ב"טעות יסודית ביישום הדין אשר יש בה כדי לגרום לעיוות דין"); אפשרות כזו – של ערעור בלתי-מוגבל (או מוגבל) על כל הסוגיות המשפטיות שנדונו והוכרעו – לא נבחרה ע"י מתקן התקנון.
12. אם כן, בדיון נוסף לא ניתן לתקוף כל קביעה משפטית שבפסק בוררות, אלא רק כזו ש"עומדת בסתירה לפסיקה ו/או החלטה קודמת שניתנה במוסד לבוררות וגישור", או כזו ש"חשיבותה, קשיותה או חידושה" מצדיקה דיון נוסף.

1 **מהחלופה הראשונה** אנו לומדים כי הליך הדיון הנוסף – אליבא דתקנון - נועד למנוע עיוות דין
 2 במקרה בו ניתנה החלטה אשר שונה וחורגת באופן מהותי מהחלטה קודמת (בבחינת יישור
 3 השורות); **מהחלופה השניה** אנו לומדים כי יש מקום להליך נוסף מקום בו מדובר בסוגיה
 4 עקרונית שהוכרעה בפסק בוררות, שמפאת חשיבותה והאפשרות כי איננה נכונה, ראוי לבחון
 5 אותה בהרכב מורחב של בוררים.
 6 13. ומהו מרחב שיקול הדעת להורות על דיון נוסף על פסק בוררות, בהתקיים האמור לעיל? נבחן
 7 בקליפת האגוז את הנהוג לגבי בקשות לקיום דיון נוסף על פי סעיף 30 לחוק בתי המשפט.
 8 כידוע, בקשות אלה נענות במשורה:

9
 10 דיון נוסף הינו הליך נדיר שיש לקיימו רק אם נפסקה הלכה משפטית
 11 חדשה, העומדת בסתירה להלכה קודמת, או כאשר חשיבותה, קשיותה או
 12 חידושה של ההלכה החדשה מצריכים כי בית המשפט ידון בה בשנית
 13 במסגרת דיון נוסף (ראו למשל: דנ"פ 4523/10 שירזי נ' מדינת ישראל (טרם
 14 פורסם, 6.7.2010). כמו כן, נקבע לא פעם כי "השופטים אינם תמיד תמימי-
 15 דעים, ולעיתים מתעוררות מחלוקות באשר לעקרונות המנחים או באשר
 16 לתוצאה הסופית. כל אלה כשלעצמם אינם מהווים עילה לדיון נוסף"
 17 (דנג"ץ 10673/07 פורום משפטי למען ארץ ישראל נ' ראש ממשלת ישראל.
 18 כבוד המשנה לנשיאה, השופט א. ריבלין, דנא 5151/10 שמואל אבן זוהר ו-204 אח' נ' מדינת
 19 ישראל.

20
 21 שיקול מרכזי בקיום דיון נוסף רק במקרים נדירים ויוצאי דופן נעוץ באינטרס הציבורי של
 22 חסכון בזמן שיפוטי; הוראה על קיום דיון נוסף משמעה הקצאת מוטב רחב של שופטי בית
 23 המשפט העליון (לפחות חמישה), שאמור לדון בסוגיה מסוימת, לאחר שנדונה כבר על ידי
 24 שלושה שופטים עליונים:

25
 26 כחלק מבחינת מידת הצידוק לקיים דיון נוסף, חובה ליתן משקל גם לצורך
 27 לעשות שימוש יעיל במשאביו המוגבלים של בית המשפט. בהקשר זה, נדרש
 28 בית המשפט לברור, לאחר בחינה שקולה ומדוקדקת, את אותם המקרים
 29 המיוחדים המצדיקים דיון נוסף. מקרים אלה הם החריג לכלל (ד"נ 6/82
 30 ינאי נ' ראש ההוצאה לפועל, פ"ד לו(3) 99, 102 (1982)).
 31 כבוד הנשיא, א. גרוניס, דנג"צ 5019/13 בית הדין השרעי לערעורים בירושלים נ' פלונית.

32
 33 14. דומה כי רציונל זה של מניעת בזבוז זמן שיפוטי ופגיעה במתדיינים אחרים איננו מתקיים
 34 בהתייחס לקיום דיון נוסף במוסד לבוררות וגישור; למיטב ידיעתי, קצב הדיונים במוסד
 35 לבוררות וגישור מותנה בצדדים ולא בבוררים, כך שבמרבית המקרים לא נגרמים עיכובים
 36 שמקורם בלוח הזמנים של הבורר ופניותו. יחד עם זאת, יש לזכור כי דיון נוסף הינו במוטב של
 37 שלושה בוררים, על העלות הכרוכה בכך. אין מקום להגזים בחשיבות עניין זה, שכן כמובן שלא
 38 מתקיים דיון בהוכחות ובמרבית המקרים ניתן להסתפק בהכרעה על פי סיכומים בכתב.

15. לגישתי, השיקול של סופיות הדיון – נימוק נוסף בשיקולי בית משפט לקפוץ ידו בהתרת קיום דיון נוסף – חל גם על התרת דיון נוסף בפסק בוררות. יתרונו של הליך בוררות – לצד הקשיים שהדבר מעורר – בכך שפסק הבוררות מסיים את ההתדיינות המשפטית שבין הצדדים. פתיחת הפתח של קיום דיון נוסף לא באה לשנות מעיקרא עקרון/יתרון זה.
16. אם כן, בתכלול האמור לעיל, הרי שישנן שתי חלופות שבהתקיים אחת מהן, יש לשקול קיום דיון נוסף; בחלופה הראשונה יעשה שימוש כדי למנוע תוצאה קשה (וראה לדוגמא, בענייני אימוץ, דנ"א 6211/13 משרד הרווחה נ' פלונית); בחלופה השנייה יעשה שימוש כדי לבחון סוגיות עקרוניות. אין זכות לקיום נוסף, אלא שהדבר נתון לשיקול דעת יו"ר המוסד לבוררות וגישור. רשות זו תתקבל רק במקרים יוצאי דופן כשעל הכף מונחות הכרעות משמעותיות, חשובות ומהותיות. **לא הייתי מרחיק לכת וקובע כי הקריטריונים צריכים להיות כה מחמירים כמקובל לגבי סעיף 30 לחוק בתי המשפט**: לא הרי בחינה מחדש של החלטה שנקבעה ע"י שלושה שופטי בית משפט עליון (שבדרך כלל אף קדמה לה הכרעה של בית משפט מחוזי), כבחינת החלטה שניתנה ע"י בורר אחד, מה גם שלשיקול של הכבדה כבדה על מערכת המשפט אין משקל בעינינו. יש לזכור כי זו הדרך היחידה לקביעת "הלכות" בסוגיות עקרוניות המובאות בפני המוסד לבוררות וגישור. אין המדובר במוסד בוררות המאגד אדמיניסטרטיבית בוררים העוסקים כל אחד בתחום אחר, אלא במוסד שהינו חלק מהמערכת השיפוטית והמשפטית של ההתאחדות לכדורגל, הן בתחום זה בלבד ובהכרעותיו יש כדי להנחות את העוסקים והמועסקים בענף זה. כפי שהראתי לעיל, יש ציפיה ורצון לפסיקות קוהרנטיות, תוך ביסוס, הבהרה, פיתוח וקידום הדינים הקיימים.
17. ומן הכלל אל הפרט.

פסק הבוררות

18. ביום 7.4.17 נחתם בין הצדדים מסמך הנושא את הכותרת: "חוזה מתווך בלעדי" (להלן: "המסמך"). המשיב מתחייב כי המבקש ייצגו באופן בלעדי בתקופת 24 החודשים שממועד חתימת ההסכם. המסמך לא מפרט מהי התמורה שתשולם למבקש, אך כולל התחייבות של המשיב "לפרוע את התמורה על פי הסכם זה לידי הסוכן בשלמותה ובמועדה". כן מתחייב המשיב לשלם פיצוי מוסכם מראש בגובה 50,000 דולר, אם יפר את ההסכם.
19. ביום 7.6.17 הודיע המשיב – באמצעות אביו – למבקש כי ברצונו "לפרק את החבילה". ביום 11.6.17 אף שלח המשיב מכתב למבקש שעניינו "הודעה על ביטול הסכם ייצוג מיום 7.4.17".
20. המבקש – באמצעות בא כוחו – הודיע למשיב ביום 15.6.17 כי התנהגותו מהווה הפרה יסודית של ההסכם ודרש ממנו לשלם את הפיצוי המוסכם בסך של 50,000 דולר.
21. כשלושה שבועות לאחר מכן התקשר המשיב עם הקבוצה [REDACTED], בהסכם שלטענת המבקש הבטיח למשיב שכר של [REDACTED].
22. ביום 7.8.17 הגיש המבקש תביעה ובה נתבע המשיב לשלם לו את הפיצוי המוסכם וכן "עמלת מייצג בסך 3% משכרו של הנתבע (ברוטו)" בקבוצה [REDACTED], "(ו)בהתאם להוראות תקנון המייצגים של ההתאחדות לכדורגל בישראל ותקנון המייצגים של פיפ"א". בכתב התביעה לא

- 1 מפרט המבקש מעבר לאמור לעיל מדוע מגיעה לו עמלת המייצג. המשיב טען בהגנתו כי אין כל
 2 הסכם מחייב בין הצדדים (בפרט לאור אי-קביעת גובה עמלת הייצוג) ולחלופין כי איננו חייב
 3 כל סכום למבקש.
- 4 23. לאחר תיאור השתלשלות הדברים וסקירת טיעוני הצדדים, פונה הבורר להכרעה בטענות אלה.
 5 לאור חשיבות ניסוח הדברים ע"י הבורר, נביא את קביעות הבורר במלואן (ההדגשות במקור;
 6 משמעות ההצללות תבואר בהמשך):
- 7
- 8 38. הנה כי כן, בשני קטבים קיצוניים נמצאים התובע והנתבע בתיק זה, ועלי להכריע
 9 במחלוקת שביניהם.
- 10 39. את דעתי, לעניינם של סוכני השחקנים בעבר, ומייצגי שחקנים בהווה, הבעתי
 11 במספר פסקי דין שנתתי, בשים לב להוראות התקנון, המחייב את שני הצדדים, בה
 12 במידה.
- 13 40. לענייננו, יפים בעיקרו של דבר, ההוראות שנכתבו בתקנון המייצגים, של
 14 ההתאחדות לכדורגל בישראל, אשר נכנס לתוקף ביום 1 באפריל 2015 (מכאן
 15 ולהבא: "התקנון"), שאם אלה נתמלאו כלשונן, מסתמות טענות הנתבע, ולהפך,
 16 אם לא יושמו הוראות אלה, כי אז בעיה לו לתובע, כסוכן מייצג, האמון, בין היתר,
 17 על יישום הוראות התקנון.
- 18 41. בנסיבות הללו, אינני פטור מליתן את הדעת להיבט התקנוני, שיכול שנשזר
 19 לעוללות תיק זה. הווה אומר, בחינת השדה המשפטי, ככל שהוא נוגע לתקנוני
 20 התאחדות לכדורגל, ככלל ולתקנון המייצגים בפרט.
- 21 42. מן המפורסמות הוא, כי יש לראות את תקנוני ההתאחדות לכדורגל בישראל,
 22 כהסכמים אשר נכרתו בין ההתאחדות לבין חברה, כאלה שהוראותיהם מחייבות
 23 את האגודות, חברות ההתאחדות, כמו גם השחקנים המשחקים בשורות אגודות
 24 אלה, ובכללם אף סוכני הכדורגל המורשים.
- 25 43. ניתן להבין את אלה המתייחסים בטענותיהם, לשאלת כללי התנהגות, הגובלים
 26 באמת תום הלב וניקיון הכפיים, שהרי יש בקיומם, או בחדלונם, של אלה, כדי
 27 להכריע פעמים את הכף.
- 28 44. מכאן גם אפשר להבין, כי לא נעלם ממני העיקרון, המחייב את הצדדים להסכם,
 29 לנהוג בדרך מקובלת ובתום לב, בקיום חיובים הנובעים מההסכם, כמו גם בשימוש
 30 בזכויות הנובעות ממנו.
- 31 45. משכך, כאשר מוכחת לי התחייבות מפורשת של צד להסכם, ומרכיבי ההתחייבות
 32 הם כאלה אשר על דרך הרגיל היה בכוחם כדי לחייב את אותו הצד, לא תקובל עלי
 33 התחמקות מהתחייבות שכזו, באצטלא של עמידה דקדקנית על הוראות התקנון.
- 34 46. וכדי להבהיר: כוונתי לסטייה מהוראות התקנון, העומדת, לדוגמא, אל מול
 35 התנהגות קיצונית, הפוגעת בהליכי תום הלב וניקיון כפיים.
- 36

47. והנה בענייננו :

א. הוצג בפני הסכם, הנושא את הכותרת: "חוזה מתווך בלעדי", אשר התגדר, ככתוב בו, כדי 24 חודשים.

ב. הגם שלא היו עוררין בפניי, כי זה ההסכם, אשר נכרת בין התובע לבין הנתבע, הנה בשאלה אם עומד הוא בדרישות תקנון המייצגים - נותרתי בחסר.

ג. שהרי, בס' 2 לתקנון, הנושא את הכותרת: "עקרונות כלליים", נקבע כי בטרם יחל המייצג בפעילות, בשם ועבור השחקן, עליו לחתום על הצהרת מייצג, אשר צורפה לתקנון המייצגים, כנספח 1, התובע לא עשה זאת.

ד. בס' 4 להסכם שנכרת, חוייב השחקן הנתבע "לפרוע את התמורה, על פי הסכם זה" לידי הסוכן (התובע - ח.ק.). בשלמותה ובמועדה. ברם מהי "התמורה על פי הסכם זה"? סתם הכתוב ולא פירש.

ה. לעניין זה חשוב שיצוין, כי מי שערך את ההסכם, נשוא תיק זה, הינו התובע, הוא ולא אחר.

ו. גם סעיף 6.1 לתקנון המייצגים, לא קיבל את תשומת הלב הראויה. נכתב שם כי הסכם הייצוג יפרט את מלוא סכום התמורה. חיוב זה, לא נתמלא בענייננו.

48. תנאי יסודי ליצירתו של הסכם, הינו **גמירות הדעת של הצדדים להתקשר זה עם זה**,

זה, בצד **מסוימות הדברים**. גמירות דעת זו מבטאת את הדרישה לגיבוש מפגש

רצונות הצדדים והסכמתם המשותפת, להתקשר באותו ההסכם. **מקום שהצדדים**

לא הגיעו לגמירות דעת שכזו, לא יוכל הבורר ליצור אותה בעצמו.

49. **מסוימותה של הצעה, נבחנת, בהיותה מלאה ומדויקת**, עד שניתן לראות בה, עם

קיבולה, הסכם מלא ובר ביצוע, באין צורך בהשלמה נוספת. לשון אחרת, **ביסוס**

מסוימות ההסכם דורש פירוט והסכמה על הפרטים החיוניים בעסקה.

50. בהתקבץ כל הדברים הנ"ל, בא ההסכם לבטא את רצון הצדדים, מחד גיסא,

ומאידך, לתאר את היחס המשפטי אשר נרקם ביניהם. מפגש הרצונות מהצד האחד

והיחס המשפטי, אשר נרקם כאמור, מהצד השני, הינם כלים שלובים, הכרוכים זה

בזה, וזה בצד זה.

51. בהליך הרגיל, נוטל על עצמו סוכן השחקנים מלכתחילה עבודה שאיננה קלה כלל

ועיקר. הוא מקדיש זמן, ולעיתים גם אמצעים מכיסו, והכל כדי להגיע לרגע

המיוחל, בו ייחתם ההסכם בין השחקן, שהוא מייצג, לבין האגודה שאליה נקשר.

52. כיוון שכך, נכונה היא ההנחה, כי נגרמות לסוכן השחקנים לא מעט הוצאות, בגין

מאמציו לקשר בין השחקן שהוא מייצג, לבין הקבוצה הנבחרת על ידו. על זאת אין

עוררין בפניי.

53. אך מה לעשות? והתקנון, הוא המסמך הרלבנטי לענייננו, כפי שכבר ציינתי לעיל,

בהיותו חלק בלתי נפרד ממארג תקנוני ההתאחדות לכדורגל בישראל, כמה שנועד

להסתיר, בין היתר, את נושא העסקתם של סוכני השחקנים?

54. עיננו רואות אפוא, כי בחלק חשוב מההוראות התקנוניות והחד משמעיות הנ"ל, לא

עמד התובע.

- 1 55. וייאמר כאן, חובת גילוי מלוא הפרטים אודות התמורה והתשלומים ואופן
2 תשלומם, בהסכם הייצוג, אינה נחלת הסוכן בלבד. באשר חובה זו, כפי המתחייב
3 בסעיף 5 לתקנון המייצגים, מוטלת גם על השחקן ובמקרה שלנו, על הנתבע.
- 4 56. עד כדי כך נראו הדברים חשובים למתקין התקנון, שנתן ביטוי בס' המשמעת,
5 בסנקציה כלפי סוכן, אשר היפר אחת מהחובות שנגזרו בתקנון, או שעבר על
6 הוראה מהוראות התקנון הנ"ל, עד כדי העמדתו לדין משמעתי בפני בית הדין של
7 ההתאחדות לכדורגל.
- 8 57. כבר כאן אומר, כי סעיף המשמעת האמור איננו מענייני כאן, ולא לי לדון בו. חרף
9 היותי עד להפרות התקנוניות, מנקודת ראות נשוא התביעה שבכאן, לא זה המקרה
10 בו ראוי כי הנתבע יצא נשכר מכך.
- 11 58. משהגעתי למסקנה שלפיה נגוע ההסכם בין הצדדים, בהיותו מנוגד להוראות
12 תקנוני ההתאחדות לכדורגל, בהעדר רכיב התמורה הכספית, והמסמך הנדרש,
13 נמצאתי פטור מלהתייחס מעשית לשאר טענות התובע והנתבע, אף שנתתי עליהן
14 את הדעת.
- 15 59. **משכך, מתאיין לטעמי תוקפו המשפטי של ההסכם, בהיותו חסר תנאים**
16 **מהותיים.**
- 17 60. בהתקבץ הדברים, אין מנוס מלקבוע, כי בעול הוכחת תביעתו, לא עמד התובע.
- 18
- 19 טענות המבקש לעניין קיום דיון נוסף
- 20 38. לטעמו של המבקש, יש לקיים דיון נוסף בפסק הבוררות באשר הוא עומד בסתירה לפסק
21 בוררות קודם של הבורר, בתיק 14/15 – 102, שניתן ביום 24.3.16 (להלן: "פסק הבוררות
22 הקודם").
- 23 39. בפסק הבוררות הקודם נדונה תביעת **סוכן** שחקנים כנגד שחקן, לקבלת עמלת סוכן על פי
24 הסכם שנחתם ביניהם ביום 31.8.14. הבורר קבע כי התובע/סוכן השחקנים הפר מספר הוראות
25 של תקנון סוכני שחקנים (שהיה אז בתוקף וחל על ההסכם שבין הצדדים). מסקנתו של הבורר
26 בסעיף 54 לפסק הבוררות: "עיננו הרואות אפוא, כי בחלק חשוב מההוראות התקנוניות והחד
27 משמעיות הנ"ל, לא עמד התובע", הינה גם מסקנתו בפסק הבוררות הקודם (סעיף 71).
- 28 קשה להבין מפסק הבוררות הקודם מהן בדיוק ההוראות שהפר הסוכן (מלבד יצוג "כפול" של
29 השחקן והקבוצה), אך הבורר קובע שם בסופו של יום כי " ... את ההוראות החשובות כל כך,
30 לצורך הוכחת תביעתו, אלה הנקובות באופן חד וברור בתקנון סוכני השחקנים לא מילא
31 התובע במלואן, ברם לא עד כדי שלילת תביעתו במלואה. נושא קבלת התשלומים מהפועל באר
32 שבע, אמנם איננו ראוי כשלעצמו, ויתכן שאף עבירה בצידו, ברם לא הנתבע הוא שצריך לצאת
33 נשכר מכך ... " (סעיף 75). בהמשך לכך קובע הבורר כי הנתבע דשם פעל בחוסר תום לב ומסכם
34 את החלטתו: "ראיתי לנכון להפעיל את שיקול דעתי, בפירוש הוראות התקנון, באופן שיהיה
35 ראוי וצודק, כפי הנכתב בסעיף 8 לתקנון הבוררות: "הבורר יפעל ככל שיראה לו צודק ונכון
36 בנסיבות העניין"" (סעיף 78). הבורר קבע כי על הנתבע לשלם את יתרת חובו לסוכן בגין עונת
37 14/15 וכן סך של 10,000 ש"ח בגין עוגמת נפש.

40. המבקש מלין על הסתירה בין תוצאות שני פסקי הבוררות, ובפרט לאור העובדה כי חלק נכבד ועיקרי מהסעיפים בפרק ההכרעה בפסק הבוררות זהים במדוייק לסעיפים המופיעים בפרק זה בפסק הבוררות הקודם (הסעיפים הזהים הוצללו בציטוט שבסעיף 23 לעיל). לטענת המבקש, זהות ההנמקה והמסקנה בשני פסקי הבוררות כי שני התובעים לא עמדו בהוראות התקנונים (סוכני השחקנים והמייצגים, בהתאמה), היתה צריכה להוביל לזהות בתוצאה; לטעמו, בנסיבות אלה תוצאתו של פסק הבוררות "מעלה חשש – והדברים נכתבים במלוא הזהירות – לפיו פסק הבוררות ניתן לגופו של אדם ולא לגופו של עניין".

41. המבקש סבור כי התוצאה הסותרת מקיימת את החלופה הראשונה הנזכרת לעיל לקיום דיון נוסף, בשל היות פסק הבוררות "עומד בסתירה לפסיקה ו/או החלטה קודמת שניתנה במוסד לבוררות וגישור", ובוודאי כשמדובר בסתירה לפסק בוררות קודם של אנתו בורר. לטעמו, יש לקיים הדיון הנוסף כדי ליישב הסתירה בין שני פסקי הבוררות. המבקש אף סבור כי "תוצאת פסק הבוררות יוצרת חוסר צדק משווע לתובע", כך שרק על בסיס זה יש מקום להורות על דיון נוסף.

42. יצויין כי המבקש מעלה טענות נוספות בבקשתו המצדיקות לגישתו קיום דיון נוסף; נזכירם ונדון בהן בקצרה:

- המבקש טוען כי דרך זו של "העתקה והדבקה" של מסקנות וקביעות מפסק בוררות אחר – ובפרט כשהתוצאה שונה – איננה ראויה ופוגעת באמון ציבור המתדיינים במוסד לבוררות וגישור. טענה מעין זו – אם בכלל – מקומה בבקשה לביטול פסק בוררות על פי סעיף 24 לחוק הבוררות.

- כן טוען המבקש כי התעלמות הבורר מראיות שהיו בפניו לגבי גמירות דעת הצדדים הובילו אותו לקביעות מטעות. לעניין זה מקובלות עלי טענות המשיב כי המדובר – לכל היותר – בטענות בעלות אופי ערעורי על ממצאים עובדתיים, שאין בהן כדי להצדיק קיום נוסף. כפי שצינתי לעיל, הדיון הנוסף נועד לדון בקביעות משפטיות ולא בקביעות עובדתיות.

- המבקש מוסיף וטוען כי הבורר לא הכריע בכל הטענות שהעלה המבקש; גם מקומה של טענה כזו – אם בכלל – בבקשה לביטול פסק בוררות ולא בבקשה לקיום דיון נוסף.

26

27

האם יש מקום להורות על דיון נוסף

43. לאחר שחזרתי ועיינתי בפסק הבוררות ובפרט כמובן בפרק ההכרעה, הגעתי לכלל מסקנה כי הכרעת הבורר ניתנה בהתבסס על קביעתו כי המסמך שנערך בין הצדדים ביום 7.4.17 לא היה בבחינת הסכם תקף, שכן לא היה הסכם כלל: המסמך לא התייחס לתמורה המגיעה למבקש ולכן אין בו את המסויימות הנדרשת להתגבשות הסכם. לטעמו, מהתחייבות המשיב לשלם למבקש את התמורה "בשלמותה ובמועדה", אנו למדים כי גובה התשלום שיוטל על השחקן אם תמצא קבוצה, אמור להכלל במסמך, אך הדבר לא נעשה. מכאן מסקנתו כי בהעדר פרט כה מהותי בהסכם כזה, הרי שהדבר מעיד על העדר מסויימות, כך שמאויין הקשר החוזי.

34

35

36

- 1 44. במאמר מוסגר ולמעלה מהצורך אציין כי אני סבור כי לאור הטענות שהועלו לפניו, צדק הבורר
 2 בקביעתו זו. אם יטען הטוען כי המדובר בפרט שניתן להשלימו – בהתבסס על סעיף 25 לחוק
 3 החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973 – הרי שהתובע לא טען זאת; בסעיף 8 לתצהירו הצהיר
 4 התובע כי שכרו היה אמור להשתלם ע"י הקבוצה הקולטת (ולא השחקן). לא בכדי בחר התובע
 5 להמנע מלהתייחס במפורט לעניין זה בסיכומיו ולישב הסתירה בין לשון ההסכם לבין גרסתו
 6 בעל פה (וראה: אזכור מעורפל של "זהות הגורם המשלם" (סעיפים 9 ו-10 לסיכומיו) וחזרה
 7 סתמית על הדרישה לעמלת מייצג (סעיף 46)). עניין זה איננו מתמצא באי-הוכחת חלק מהסעד
 8 הנתבע (עמלת מייצג) אלא באי-הרמת הנטל להוכיח כי המדובר בהסכם מחייב.
- 9 45. בפסק הבוררות מתייחס הבורר במפורש (גם אם לא במיקוד האופטימלי) להעדר המסויימות
 10 ובצורך שגמירות הדעת תתפרס על הפרטים החיוניים בעסקה (סעיפים 48 ו-49 לפסק
 11 הבוררות). ודוק; סעיף 49 הדן בחשיבות מסויימות ההצעה הינו סעיף שהבורר הוסיף בפסק
 12 הבוררות ואיננו בבחינת סעיף המועתק מפסק הבוררות הקודם, ללמדך על חשיבות עניין זה
 13 בעיניו. בסעיפים 59 ו-60 לפסק הבוררות, המהווים סיכום הכרעת הבורר, קובע הבורר כי
 14 למסמך האמור אין תוקף "בהיותו חסר תנאים מהותיים".
- 15 46. דומה כי רצונו של הבורר לכלול בפסק הבוררות הגדים מפסק הבוררות הקודם, מקשה לעקוב
 16 אחרי הרציו של פסק הבוררות; יתכן שטוב היה עושה הבורר אם היה מצטט הגדים אלה תוך
 17 ציון העובדה שמדובר בציטוט. חלק מהדברים, ובפרט הסיפא של סעיף 57 – לפיה "לא זה
 18 המקרה בו ראוי כי הנתבע יצא נשכר מכך (הפרת תקנון המייצגים-ת.ע.)" – הינם בבחינת "כל
 19 המוסיף גורע". יחד עם זאת, אין במכלול כדי להסיט מהעיקר והוא הקביעה כי בהעדר פירוט
 20 התמורה למבקש – בנסיבות העניין – אין הסכם מחייב בין הצדדים, כך שדין התביעה להדחות
 21 (לרבות לגבי הפיצוי המוסכם, שגם הקביעה לגביו במסמך שבין הצדדים מחוסרת תוקף).
- 22 47. אם כן, ההכרעה בכל אחד מפסקי הבוררות מבוססת על נימוקים שונים: בפסק הבוררות
 23 הקודם קבע הבורר כי הסכם הסוכן תקף ואין באי-מילוי חלק מהדרישות התקנונית כדי לגרוע
 24 מתוקפו; בפסק הבוררות קבע הבורר כי לא נכרת הסכם (יצוג) בהעדר מסויימות ולכן אין
 25 לתובע עילת תביעה.
- 26 **אם כן, אין סתירה בין פסקי הבוררות כך שלא מתקיים התנאי הקבוע בחלופה הראשונה**
 27 **לקיום דיון נוסף.**
- 28 48. ער אני לכך שפסק הבוררות כולל נימוק נוסף לשלילת תוקפו של המסמך שבין הצדדים: אי-
 29 עמידה המבקש בשתי ההוראות הקבועות בתקנון המייצגים: חתימה על הצהרת מייצג וכלילת
 30 סכום התמורה למייצג בהסכם הייצוג; מסעיף 58 לפסק הבוררות עולה כי הבורר שלל את
 31 תוקפו המחייב של המסמך שבין הצדדים גם לאור אי-קיום הוראות אלה.
- 32 יש טעם רב בטענת המבקש, כי דבקות הבורר בעקרונות שהנחו אותו בפסק הבוררות הקודם
 33 לעניין המשקל שנתן להתנהגותו חסרת תום הלב של הנתבע למול הפרת הוראות התקנון ע"י
 34 הסוכן ("הנתבע לא צריך לצאת נשכר מכך"), היתה צריכה להוביל אותו לקבלת התביעה (ולו
 35 לגבי רכיב הפיצוי המוסכם). ואולם, אינני סבור שיש בכך כדי לקבל את הבקשה לקיום דיון
 36 נוסף בשאלה זו, כמבואר להלן:
- 37
 38

- 1 - כמנותח לעיל, הרציו של פסק הבוררות מבוסס על דיני החוזים הכלליים, מבלי להזקק
 2 לשאלה האם עקב הפרות התקנון אין תוקף למסמך שבין הצדדים; לכן, האמור בפסק
 3 הבורר בנושא זה הינו אמירת-אגב (obiter dictum), וככזו, בחינתה לא מצדיקה קיום
 4 דיון נוסף. לכשתגיע העת - אם תגיע - תוכרע שאלה זו.
- 5 - כפי שציין הבורר בפסק הבוררות הקודם, הכרעתו ניתנה מאחר שעל פי שיקול דעתו
 6 המדובר בתוצאה ראויה וצודקת; זאת, בהסתמך על סעיף 8 לתקנון הבוררות – בנוסחו
 7 הקודם. במאמר מוסגר אציין כי אינני בטוח כי ההוראה דאז לפיה "הבורר יפעל ככל
 8 שיראה לו צודק ונכון בנסיבות העניין" התייחסה לכלל ההכרעה לגופו של עניין; אני
 9 נוטה לסבור שהמדובר בהנחיה לגבי אופן ניהול הבוררות ולא בכלל הכרעה. בכל מקרה,
 10 זו ההנחיה שבזמנו הבורר הנחה עצמו ועל פיה הכריע בסופו של יום. משפסק הבוררות
 11 הקודם אינו על פי שורת הדין אלא על פי תחושת הצדק, לא ניתן להשוותו מול פסק
 12 הבוררות.
- 13 - אין להתעלם מכך שההסדרים שנקבעו בתקנון סוכני השחקנים אינם זהים להסדרים
 14 שנקבעו בתקנון המייצגים. גם אופן חלוקת החבויות בין הצדדים – המייצג מחד והשחקן
 15 ו/או הקבוצה מאידך – אינם זהים. בהתחשב בכך שהפרות התקנונים ע"י כל אחד
 16 מהתובעים הינם במישורים אחרים, הרי שלו היתה מתקבלת הבקשה לקיום דיון נוסף,
 17 היה צורך לדון ולהכריע האם דין הפרות התובע דשם על פי תקנון סוכני השחקנים כדין
 18 הפרות המבקש דכאן על פי תקנון המייצגים (כדי להגיע למסקנה אם אכן יש סתירה בין
 19 שני פסקי הבוררות). משתקנון הסוכנים חלף לו מהעולם כבר לפני למעלה משלוש שנים,
 20 אין כל ערך תקדימי בהכרעה בשאלה זו.
- 21 49. עוד יצויין כי ספק בעיני עד כמה גדול הסיכוי כי יבוא בפני המוסד לבוררות וגיזור מקרה
 22 הדומה למקרה נשוא פסק הבוררות. יש לקוות כי המייצגים והמיוצגים יפעלו באופן מקצועי
 23 ועל פי הוראות תקנון המייצגים, כך שלא יהיה ספק בתקפות המוסכם ביניהם. ההוראות
 24 ברורות וקלות לביצוע; חזקה על המייצגים כי אם לא עשו זאת עד היום, יערכו מעתה בהתאם
 25 ויתקשרו כדין עם מיוצגיהם.
- 26 50. ולבסוף; המבקש טוען כי "פסק בוררות זה משנה – באופן מובהק וברור – את הפסיקה
 27 הקיימת/הקודמת הנוגעת לתוקפם של הסכמי מייצג וחובתם של הצדדים להסכם מייצג לעמוד
 28 בהוראות תקנוני ההתאחדות". המבקש לא הפנה לפסיקה כזו ולא הובאו לידיעתי פסקי
 29 בוררות כאלה. בכל הקשור לפסיקות קודמות המתייחסות לסוכני שחקנים (ולא מייצגים),
 30 אפנה את פסק הבוררות בתיק 12/13 – 147, שניתן על ידי עוד ביום
 31 10.4.14 ונזכר בסיכומי המשיב בפני הבורר. בפסק בוררות זה נקבע כי הארכה אוטומטית של
 32 תקופת הסכם הסוכן מעל לשנתיים חסרת תוקף, שכן איננה עולה בקנה אחד עם הוראות
 33 תקנון סוכני שחקנים לגבי האופן בו ניתן להאריך הסכם סוכן. לא למותר להזכיר את הדברים
 34 הבאים מפסק זה:
 35
- 36 אינני שולל אפשרות כי כפי שב"הלכת מזרחי" מצא הבורר (כתוארו אז)
 37 ד"ר עדי זרנקין דרך לפצות שחקן אף שחוזו לא אושר במוסד לבקרה
 38 תקציבית, כן ניתן למצוא דרך לפצות סוכן מקום בו נהגו הצדדים על פי
 39 חוזה היצוג אך המיוצג (שחקן או קבוצה) טען בדיעבד (לאחר שהגיעה העת

1 לתשלום עמלת הסוכן) כי החוזה פקע. המקרה שלפנינו איננו נופל לגדר
 2 המקרים הקשים מאוד הדורשים פתרונות יצירתיים, שכן התובע ליווה את
 3 השחקן לפרק זמן קצר וחלקי.
 4

5 ויודגש; אינני מחווה דעה לעניין תוקף הסכם ניצוג מקום בו המייצג ו/או המיוצג לא מילאו
 6 אחר הוראות תקנון המייצגים, וזאת בשקלול התנהגות המיוצג. עניין זה יתברר בעתיד, אם
 7 יעלה הצורך בכך. פסק הבוררות בתיק 12/13 – 147 הובא רק כדי להראות שגם אם ניתן
 8 לראות בפסק הבוררות הקודם כנותן תוקף להסכם סוכן במקרה בו הוא מנוגד להוראות
 9 מהותיות של תקנון סוכני שחקנים, הרי שלא זו היתה התפיסה היחידה של נושא זה בקרב
 10 בוררי המוסד לבוררות.
 11

12 החלק האופרטיבי

13 51. כמפורט לעיל, באתי לכלל מסקנה כי אין מקום לקבל את הבקשה להורות על קיום דיון נוסף
 14 בפסק הבוררות.

15 52. המבקש ישלם למשיב סך של 4,000 ש"ח בתוספת מע"מ כשכר טרחת עורך דין. סכום זה ישא
 16 הפרשי הצמדה וריבית כדין החל ממועד פסק זה ועד לתשלום בפועל. התשלום יבוצע עד ליום
 17 28.11.18.

18 לא פסקתי הוצאות ראליות שכן המדובר בבקשה ראשונה לקיום דיון נוסף, עוד טרם החלו
 19 להתברר גדרותיו של הליך זה. אציין כי אינני מקבל את טענות המשיב לעניין חוסר תום לב
 20 מצד המבקש בעצם הגשת הבקשה; ניתן להבין לליבו, הן לפני פסק הבוררות והן לאחרי.

21 53. כן ישא המבקש בשכר טרחת הבורר.

22
 23 ניתן היום, 7.11.18.

24
 25
 26
 27 _____
 28 עו"ד, [REDACTED]

29 בורר

יו"ר המוסד לבוררות וגישור